

φραγκοφωνικά

φραγκοφωνικά, τα, ουσ. [<φραγκοφωνιάς + κατάλ. -ικά], εύχρ. μόνο στις φρ. είναι στα φραγκοφωνικά του ή έχει τα φραγκοφωνικά του ή τον έπιασαν τα φραγκοφωνικά του (ενν. αισθήματα), (στη νεοαργκό) συμπεριφέρεται πολύ τσιγκούνικα ή περνάει περίοδο μεγάλης τσιγκουνιάς: «γενικά είναι χουβαρντάς άνθρωπος, αλλά, όταν έχει τα φραγκοφωνικά του, δεν μπορείς να του πάρεις δραχμή || αφού τον έπιασαν τα φραγκοφωνικά του, δεν πρόκειται να δώσει σε κανέναν δραχμή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας